

РЕШЕНИЕ

№ 5451

гр. София, 16.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в
публично заседание на 19.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **3625** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.233 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/:

Образувано е по жалба на С. Д. Д., от [населено място], [улица], Търговски дом, ет.4, офис 10 срещу Заповед – Рег. №149 от 23.08.2011г., издадена от началник сектор „Досъдебно производство” при 03 РУП – СДВР (С„ДП” при 03 РУП–СДВР), с която на основание чл.224 и чл.226, ал.1, т.1 от ЗМВР във вр. с чл.225, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗМВР (ППЗМВР) и е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене” за срок от 1 (един) месец. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е постановена при нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. Навеждат се доводи за издаване на заповедта в нарушение на разпоредбата на чл.229, ал.1 и ал.2 от ЗМВР и липса на правна конкретизация на извършеното нарушение. В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез адвокат Д., моли съда да уважи жалбата и да отмени оспорената заповед. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Началник сектор „ДП” при 03 РУП - СДВР, представляван от юрисконсулт Г., оспорва жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателката към момента на издаване на заповедта, като държавен служител е заемала длъжността разследващ полицаи в група „Разследване на криминални престъпления” на С„ДП” при 03 РУП–СДВР. С докладна записка Рег. №12438 от

21.03.2012г., изготвена от главен инспектор Пл. Й., същият е уведомил Началника на 03 РУП – СДВР за извършена проверка на служебните карти и работното време на входа на сградата на 03 РУП – СДВР в часовия интервал 07.30 до 08.50 часа, съвместно с гл. инспектор Ив. П., като е установил че С. Д., заедно с още няколко служители са се явили на работа в 8.32-8.33 часа, вместо в 08.30 часа.

С предложение до Началника на 03 РУП – СДВР с Рег. №12650 от 22.03.2012г., началникът на С„ДП” при 03 РУП–СДВР е предложил на държавния служител - инспектор С. Д. да бъде наложено дисциплинарно наказание „мъмрене” за срок от 1 (един) месец на основание чл.224, 226, ал.1, т.1 от ЗМВР, във вр. чл.225, ал.1 от ППЗМВР, за нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неспазване на работното време.

С докладна Рег. №12640 от 22.03.2012г., предложеното за наказание лице е отказало да даде обяснения по повод часа на явяването му на работа в сградата на 03 РУП – СДВР.

При тези фактически данни е издадена заповед Рег. №149 от 27.03.2012г., от началника на С„ДП” при 03 РУП–СДВР, с която на държавния служител – инспектор С. Д. на основание чл.224, 226, ал.1, т.1 от ЗМВР във вр. чл.225, ал.1 от ППЗМВР за маловажно нарушение на служебната дисциплина е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене” за срок от 1 (един) месец.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: оспорената заповед Рег.№149/27.03.2012 е връчена на жалбоподателката на 28.03.2012г. Жалбата е входирана на 06.04.2012г. в АССГ, т.е. в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице по чл.147, ал.1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – Началник сектор „ДП” при 03 РУП - СДВР, овластен съобразно чл.228, т.4 от ЗМВР, в предвидената от закона писмена форма по чл.59 от АПК.

С обжалваната заповед е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене” на държавния служител – инспектор С. Д. на основание чл.224, чл.226, ал.1, т.1 от ЗМВР във вр. чл.225, ал.1 от ППЗМВР за маловажно нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неспазване на работното време. Съгласно чл.229, ал.1 от ЗМВР, „дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения”. Видно от представеното по делото и съдържащо се в административната преписка обяснение на жалбоподателката (лист 16 от делото), изискването на разпоредбата на чл.229, ал.1 от ЗМВР е спазено и настоящият съдебен състав не споделя доводите на жалбоподателката в жалбата в тази насока.

От текста на чл.229, ал.2 от ЗМВР става видно, че „при определяне вида и размера на

дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него вредоносни последици, обстоятелствата при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата”. В оспорената заповед липсват данни за настъпили вредоносни последици, дали констатираното нарушение се извършва за първи път, а от административната преписка става видно, че липсва дори цялостна оценка за служебната дейност на жалбоподателката.

Настоящият съдебен състав, напълно споделя доводите на жалбоподателката относно това, че дисциплинарно-наказващият орган при издаване на заповедта е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съгласно чл.246, ал.1 от ППЗМВР, заповедта за налагане на дисциплинарно наказание следва да съдържа: извършителят; мястото; времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени; доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Тази разпоредба е императивна и трябва да съдържа всички изброени елементи кумулативно. В оспорената заповед е посочено като правно основание за налагане на наказание „мъмрене” – чл.224, чл.226, ал.1, т.1 от ЗМВР във вр. чл.225, ал.1 от ППЗМВР. Разпоредбата на чл.224 от ЗМВР съдържа няколко алинеи и подточки, визиращи различни дисциплинарни нарушения, за които се предвижда дисциплинарно наказание, непосочването на които е пречка да бъде квалифицирано извършеното дисциплинарно нарушение, за да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност. В заповедта е посочено само, че е констатирано с докладна записка Рег. №12438/21.03.2012г., нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неспазване на работното време от страна на държавния служител С. Д. и че дисциплинарното наказание „мъмрене” се налага за маловажно нарушение на служебната дисциплина.

Предвид изложеното, съдът счита, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „мъмрене”, оспорена в настоящото производство, не съдържа задължителни реквизити по смисъла на чл.246, ал.1 от ППЗМВР, липсата на мотиви за цялостното служебно поведение представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е на самостоятелно отменително основание, съгласно чл.146, т.3 от АПК, като също така непосочването на конкретни законови разпоредби, които са нарушени препятства възможността наказаното лице да разбере за какво точно му е ангажирана дисциплинарна отговорност и да организира адекватно защитата си, както и съда да провери относимостта им към твърдяното дисциплинарно нарушение. Ето защо заповед Рег. №149/27.03.2012г. следва да бъде отменена, като незаконосъобразна, постановена в нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски в размер на 10 (десет) лева за държавна такса и 400 (четиристотин) лева за адвокатски хонорар.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА Заповед №149 от 27.03.2012г., издадена от началник сектор „Досъдебно производство” при 03 РУП – СДВР, с която на С. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], Търговски дом, ет.4, офис 10, е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене” за срок от 1 (един) месец на основание чл.224 и чл.226, ал.1, т.1 от ЗМВР във вр. с чл.225, ал.1 от ППЗМВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. Д. Д., с ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], Търговски дом, ет.4, офис 10, направените деловодни разноси в размер общо на 410 (четиристотин и десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: